

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. 3. 2022 v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Grombíře a přísedících Věry Musilové a Václava Balého, takto:

takto:

Obžalovaný [Jméno obžalovaného], narozený [Datum narození obžalovaného], trvale bytem [Adresa obžalovaného], adresa pro účely doručování [Adresa obžalovaného],

je vinen, že

dne [datum] v době mezi 16:50 a 17:10 hodin přišel za svou bývalou přítelkyní, poškozenou [jméno FO], narozenou [datum], do jejího bytu v [adresa], kam ho pustily její nezletilé dcery, kdy se poté, co nezletilé dcery po krátkém čase odešly ven, snažil přesvědčit poškozenou k obnovení družského vztahu, a když to poškozená odmítla, došlo mezi nimi k hádce, během které poškozenou chytil za obě ruce, přes její aktivní odpor ji odtáhl do ložnice, strčil ji na postel, zalehl ji, a přestože se bránila křikem a snažila se ho odstrčit, vykonal soulož s ejakulací na její podbřišek a po chvíli z bytu odešel,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a uvedený čin spáchal souloží,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců, podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v déle 3 (tří) let.

Odůvodnění:

1. Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.

2. Obžalovaný se nedoznal k trestné činnosti, pro kterou na něj byla podána obžaloba. Obžalovaný uvedl, že v předmětnou dobu došlo mezi ním a poškozenou v jejím bytě k pohlavnímu styku, jednalo se ale o styk z obou stran dobrovolný. Přijel toho dne za poškozenou domů, aby jí předal peníze ([částka]), jelikož jej poškozená žádala, aby přispěl na nájem. Seděli spolu v kuchyni a pili pivo. Poškozená byla opilá, on sám opilý nebyl. Žádal po ní, aby s ním obnovila partnerský vztah. (Krátkou dobu předtím se rozešli, resp. se od poškozené odstěhoval.) Dali si pusy, obejmuli se a potom se přemístili do obývacího pokoje, kde došlo k dobrovolné souloži. Během návštěvy přišla domů nejstarší dcera poškozené, chtěla se napít. Ještě spolu potom asi hodinu seděli v kuchyni, než pro něj přijela matka autem, jelikož už mu nejel žádný autobus. Pokud jde o následnou komunikaci s poškozenou přes Messenger, kde psal „lituji toho“, „mrzí mě to“ apod., tak část těch zpráv byla poškozené adresována omylem (byla určena bývalé manželce), část zpráv byly „blafy“. Poškozená jej křivě obvinila ze znásilnění asi proto, že chtěla, aby jí už „dal pokoj“, resp. aby dál neusiloval o obnovení vztahu.
3. Svědkyně [jméno FO] mj. uvedla, že toho dne k ní přijel obžalovaný, dovnitř jej pustily její dcery, které po nějaké době odešly. Obžalovaný začal dělat žárlivé scény kvůli náramku. Poté po ní chtěl pusy, když odmítla, tak ji přemlouval a dokonce před ní klečel. Potom jí řekl, že je kurva, tak ať se podle toho chová a aby mu dala. Zatahl ji vedle do ložnice, tam ji levou rukou svlíknul, pravou rukou ji držel. Stále křičela a opakovala mu, aby to nedělal, aby přestal. Viděla to i dcera, v té době to ale ještě nevěděla. Dodnes z toho má dcera psychické problémy. Ten večer alkohol nepila, byla absolutně střízlivá. Z obžalovaného byl při příjezdu cítit alkohol, v pití pokračoval i u ní, vypil celou dvoulitrovou láhev piva. Po souloži odešel, ona brečela na posteli, dcera ji utěšovala. S tím, co se stalo, se svěřila svému příteli (svědek [jméno FO]), napsala mu zprávu, aby přijel co nejdřív, že jí obžalovaný ublížil. Přítel chtěl, aby to nahlásila policii, ale ona nechtěla. Nakonec to nahlásil policii její bratr (svědek [jméno FO]).
4. Svědkyně [jméno FO] mj. uvedla, že jí syn (obžalovaný) toho dne volal, aby pro něj přijela. Zůstala v autě, resp. z auta telefonovala synovi, že na něj čeká v autě. Před dům potom přišel syn a dcery poškozené [jméno FO] a [Anonymizováno]. Ty se s ním loučily, prostřední dcera mu dala pusy, nejstarší ne, stála opodál. Když syna odvážela, tak byl v náladě, ale „na mol“ nebyl. Syn jí říkal, že návštěva proběhla v pořádku. Věděla, že se syn s poškozenou rozešli. Synovi záleželo na tom, aby se vztah obnovil, měl poškozenou rád. Svědkyně dále uvedla, že poškozená byla věčně opilá, jen ležela a nic nedělala. Byla u ní na návštěvě asi 4x, přičemž poškozenou viděla opilou dvakrát. Že pořád leží, jí říkaly dcery poškozené.
5. Svědkyně nezletilá [jméno FO] ve své výpovědi, která byla u soudu přečtena podle § 102 odst. 2 tr. řádu, mj. uvedla, že toho dne přišel obžalovaný k jejich domu, načež její sestry [Anonymizováno] a [Anonymizováno] mu asi odemkly a vpustili jej do bytu. Po nějaké době šla domů pro pití. Odemkla si, šla do kuchyně a tam nikdo nebyl. Potom se dívala ještě do jejich pokoje, tam nikdo nebyl, stejně tak na záchodě. Hledala maminku s obžalovaným. Pak šla do obývacího pokoje a tam viděla, jak měl stáhnuté kraťasy někde u kolen nebo níž. Mamka ležela na zádech, měla na sobě triko a dole měla stažený kalhotky a tepláky. Neví, jestli je měla stažené dole, jako obžalovaný, nebo zda je na sobě úplně neměla. Viděla, jak obžalovaný drží mamce obě ruce za její hlavou za zápěstí, každou ruku držel zvlášť svou rukou. Maminka křičela, ať ji pusť. Ani obžalovaný ani mamka si jí nevšimli, tak potichu odešla. Viděla asi něco, na co se děti dívat nemají. Po chvíli si uvědomila, že láhev s pitím zapoměla doma, tak se tam vrátila. V obývacího pokoje viděla sedět mamku na gauči opřenou o zeď, mamka brečela. Byla normálně oblečená. Obžalovaný seděl na gauči naproti a s mamkou si povídal, byl oblečený.
6. Za podmínek § 211 odst. 6 tr. řádu byly u hlavního líčení přečteny úřední záznamy o podaném vysvětlení [jméno FO] a [jméno FO]. [jméno FO] ve své výpovědi mj. uvedl, že mu poškozená dne [datum] večer psala na Messenger a ptala se jej, zda k ní může přijít, že u ní byl obžalovaný, že ji znásilnil a vyhrožoval, že se zabije. Když k ní před 22. hodinou přišel, viděl, že je vystresovaná, brečela. Řekla mu, že bude volat policii, ale volal ji až druhý den její bratr.

[jméno FO] ve své výpovědi mj. uvedl, že v jeho bytě v současné době bydlí jeho sestra [jméno FO] a její 3 dcery. Ví, že u ní bydlel asi 5 měsíců obžalovaný, toho ale prakticky nezná. Dne [datum] byl v práci v nemocnici, když mu na telefon přišla od poškozené SMS zpráva „už ho nechci vidět, ublížil mi“. Když přišel z práce domů, tak sestře zavolal a ta mu řekla, že jí obžalovaný ublížil, že jí znásilnil. Potom mu ještě sestra řekla, že se s obžalovaným před týdnem rozešla. Když mu řekla, že se to bojí nahlásit na policii, tak rozhodl, že to nahlásí sám, s čímž sestra souhlasila. Potom mu ještě přeposlala několik SMS zpráv, které jí poslal obžalovaný po znásilnění.

7. Před rozhodnutím ve věci vzal soud na zřetel i ostatní provedené důkazy, kterými jsou fotodokumentace elektronické komunikace mezi obžalovaným a poškozenou po činu, záznam komunikace mezi poškozenou a svědkem [jméno FO] po činu, protokol o ohledání místa činu, fotodokumentace místa činu, lékařská zpráva z gynekologického vyšetření poškozené, protokol o ohledání věci (mobilního telefonu obžalovaného), odborné vyjádření z oboru kriminalistika odvětví genetika, a některé další.

8. Po zhodnocení všech provedených důkazů dospěl soud k závěru, že je vina obžalovaného spolehlivě prokázána, byť tento vinu popírá. Obžalovaný se hájí tím, že mezi ním a poškozenou došlo k dobrovolné souloži, poté, co předtím spolu mluvili a začali se líbat. Obžalovaný také nabídl motiv, pro který jej mohla poškozená křivě obvinít, a to snaha poškozené, aby ji přestal „obtěžovat“ v době, kdy měla již novou známost. Soud má ale za to, že další provedené důkazy obhajobu obžalovaného vyvracejí.

9. Obžalovaný je usvědčován především výpověďmi samotné poškozené a její dcery – nezletilé svědkyně [jméno FO]. Poškozená popsala, jakým způsobem došlo k souloži mezi ní a obžalovaným, resp. popsala, jakým způsobem byla k souloži donucena, tj. užitím násilí obžalovaného, které spočívalo v tom, že ji odtáhl (z kuchyně) do ložnice, tam ji povalil na postel (rozložený gauč), jednou rukou jí držel ruce a druhou rukou jí svlékl oblečení z dolní části těla a přes její aktivní odpor na ní vykonal soulož, při níž jí držel ruce nad hlavou. Výpověď poškozené potom potvrzuje výpověď její dcery – nezletilé svědkyně [jméno FO], která se stala náhodným přímým svědkem, když si šla domů pro pití. Jak je uvedeno již výše, tato svědkyně uvedla, že viděla, jak obžalovaný drží poškozené obě ruce za její hlavou, přičemž ta křičela, ať ji pusť. Obžalovaný i poškozená byli svlečeni v dolní polovině těla. Svědkyně [jméno FO] viděla následně poškozenou brečet. Soud nemá důvodu této nezletilé svědkyni v těchto základních tvrzeních nevěřit, svědkyně byla vyslechnuta v přípravném řízení za přítomnosti obhájce i zástupkyně [právnícká osoba] v [Anonymizováno] OSPOD. Ve výpovědích poškozené a svědkyně [jméno FO] lze nalézt určité menší rozpory (např. v tom, co následovalo po znásilnění), které lze ale jistě přičíst na vrub rozrušení poškozené, resp. rozrušení a nízkému věku nezletilé svědkyně. Výpovědi poškozené a nezletilé svědkyně [jméno FO] plně korespondují se zaznamenanou následnou elektronickou komunikací mezi poškozenou a obžalovaným, mezi poškozenou a svědkem [jméno FO], jakož i s výpověďmi svědků [jméno FO] a [jméno FO]. Z komunikace je zjevné, že poškozená vyčítá obžalovanému, že jí ublížil, resp. že jí znásilnil. Obžalovaný toto nepopírá, naopak uvádí, že ho to mrzí a lituje toho. Jistě by takováto slova nepoužil, pokud by si byl vědom toho, že k souloži mezi ním a poškozenou došlo dobrovolně. Vysvětlení obžalovaného, že část jeho korespondence byla určena bývalé manželce, resp. že se jednalo o „blafy“, soud jako nelogické a účelové nepřijal. Výpověď poškozené je v souladu i s elektronickou komunikací mezi ní a svědkem [jméno FO], z níž vyplývá, že přes Messenger poškozená svědkovi sdělila, že jí obžalovaný znásilnil a žádala jej, zda-li k ní může přijít. Svědek [jméno FO] potom uvedl, že našel toho večera poškozenou vystresovanou a ubrečenou.

10. Za shora popsaného stavu lze v podstatě vyloučit, že by poškozená dokázala předmětnou událost a okolnosti zinscenovat tak, aby dosáhla trestního stíhání obžalovaného, tj. že by na podporu svého tvrzení o znásilnění přesně instruovala svoji nezletilou dceru, že byla svědkem znásilnění a jak má vypovídat, že by následně vedla elektronickou komunikaci s obžalovaným a svědky [jméno FO] a [jméno FO] tak, aby to odpovídalo jejím tvrzení, že by předstírala stav

rozrušení před svědky apod.. Ostatně z dokazování vyplynulo, že poškozená sama ani nechtěla věc oznámit policii, resp. že k oznámení došlo až druhý den z iniciativy jejího bratra, svědka [jméno FO].

11. Pokud jde o výpověď svědkyně [jméno FO], tak tato svědkyně k věci samotné nic relevantnějšího neuvedla, snad s výjimkou toho, že když pro syna (obžalovaného) na jeho žádost přijela k bydlišti poškozené, viděla, jak se jedna z malých dcer poškozené s obžalovaným loučí (dala mu pusy), nešlo ale o nezletilou [jméno FO], která měla pouze přihlížet. Svědkyně [jméno FO] ale uvedla, že obžalovaný „byl v náladě“, což by odpovídalo tvrzení poškozené, že byl obžalovaný opilý. Požitý alkohol potom mohl u obžalovaného generovat sexuální násilí vůči poškozené, jak se často v obdobných případech stává.

12. Soud neměl po provedeném dokazování pochybnosti o tom, že se obžalovaný jednání uvedeného v obžalobě dopustil, tj. že dne [datum] v podvečerních hodinách s užitím násilí přinutil poškozenou [jméno FO] v jejím bytě v [Anonymizováno] k souloži. Obžalovaný tedy jiného donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží. Naplnil tak skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a jelikož je za (toto) své jednání odpovědný, uznal jej soud vinným tímto trestným činem.

13. Při úvaze o druhu a výši trestu vážil soud povahu a závažnost trestného činu, jehož se obžalovaný dopustil, když povaha a závažnost trestného činu jsou určovány podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku zvláště významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou a záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.

14. Jako k polehčující okolnosti podle § 41 tr. zákoníku mohl soud přihlédnout k tomu, že na obžalovaného je v současné době nutno hledět, jakoby nebyl soudně trestán. Při ukládání trestu soud zohlednil také to, že jednání obžalovaného nezanechalo žádné výraznější stopy na fyzickém či duševním zdraví poškozené. Soud tak dal obžalovanému šanci v podobě trestu odnětí svobody vyměřeného při dolní polovině trestní sazby uvedené v § 185 odst. 2 tr. zákoníku v trvání 2 let a 6 měsíců s tím, že výkon tohoto trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v délce 3 let, jelikož má s ohledem na osobu obžalovaného, jakož i s ohledem na všechny okolnosti tohoto případu důvodně za to, že k působení na něj, aby vedl řádný život, není výkonu trestu třeba, resp. že hrozba výkonu trestu bude pro něj dostatečným varováním, aby se obdobného jednání již nedopustil, a to nejen po zkušební dobu, ale do budoucna vůbec.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo. Odvolání obžalovaného však nemůže směřovat proti výroku o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, či proti skutečnostem uvedeným v prohlášení viny.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Beroun 9. března 2022

Mgr. Aleš Grombář
předseda senátu